

2021-05-20

Svk 2019/1280

KOMPLETTERING I
ÄRENDE 2008-100041

**Komplettering i ärende nr. 2008-100041, ansökan om förlängning av
koncession för ledningen Stenkullen-Horred**

1. Bakgrund

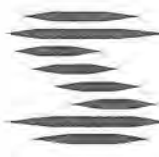
Sträckan Stenkullen - Horred ingår i en äldre koncession som avser sträckan från Stenkullen till Sege. Svenska kraftnät ansökte 1998 om förlängd koncession för hela sträckan i 40 år. Enligt 2 kap. 14 § tredje stycket ellagen gäller den äldre koncessionen till dess att ansökan har prövats slutligt.

Den 1 juni 2013 infördes nya regler i ellagen som innebar att äldre nätkoncessioner, med några undantag, automatiskt övergick från att vara tidsbegränsade till att bli tillsvidarekoncessioner. Om en ansökan om förlängd koncession i 40 år, som i detta fall, hade lämnats in före den 1 juni 2013 ska den ansökan dock prövas i sak, om nätkoncessionshavaren begärt det. Svenska kraftnät har begärt att Energimarknadsinspektionen (Ei) ska pröva den aktuella ansökan och att koncessionen ska gälla tills vidare.

Handläggningen av den ursprungliga ansökan delades 2018 upp i flera ärenden avseende delsträckor enligt följande.

- Stenkullen – Strömma - Horred
- Horred - Breared
- Breared – Söderåsen
- Söderåsen - Barsebäck
- Barsebäck – Sege

Ledningen Stenkullen – Sege har uppnått sin livslängd och behöver förnyas. Detta har utvecklats i Miljökonsekvensbeskrivningen (MKB:n), avsnitt 1.2 (se bilaga 1). Svenska kraftnät kommer att förnya ledningen i etapper som motsvarar delsträckorna enligt ovan med sträckan mellan Stenkullen i Lerums kommun och Horred i Marks kommun som den femte etappen. Utgångspunkten för förnyelsen

är att den sker inom koncessionen och att den nya ledningen uppförs i samma sträcka som den befintliga ledningen, som ska rivas.

I diskussion med Ei har Svenska kraftnät konstaterat att en del frågeställningar i ärendet behöver förtydligas. Det rör framförallt vad Svenska kraftnät anser ska prövas i förlängningsärendet (och därmed även vilken utredning Svk ger in i ärendet) och vilka förändringar den nya ledningen kommer att innebära särskilt såvitt avser sträckning, utformning och påverkan i form av magnetfält.

Svenska kraftnät har i detta syfte uppdaterat MKB:n, kap 7.2.1, och bilaga 3.1 till MKB:n angående magnetfält och förtydligar i denna komplettering hur Svenska kraftnät ser på frågeställningarna ovan. Det bör noteras att den nu uppdaterade MKB:n liksom bilaga 3.1 är avsedda att ersätta tidigare inskickade MKB och bilaga 3.1 som är inaktuella. Ärendet kompletteras även med husspecifika kartbilagor. Vid den fortsatta handläggningen är det således de nu inskickade bilagorna som är relevanta.

2. Ansökans innehåll

Ansökan avser förlängd giltighetstid i tidigare koncessionsgiven sträckning mellan Stenkullen och Horred. Svenska kraftnät vill förtydliga att den numera planerade förnyelsen av ledningen inte innebär någon förändring av koncessionsgiven sträckning eller utformning i förhållande till tidigare inlämnad koncessionsansökan och bekräftar att tidigare ansökan om förlängning gäller. Svenska kraftnät gör alltså bedömningen att de justeringar som förnyelsen av ledningen innebär och som beskrivits i inskickade kompletteringar ryms inom den befintliga koncession som ska förlängas.

3. Rättsliga utgångspunkter för Ei:s prövning

3.1. Vad som ska prövas i ärende om förlängning inlett före 1 januari 1999

3.1.1. Förutsättningar för koncession

Ellagen (1997:857) trädde ikraft den 1 januari 1998. De grundläggande kraven för linjekoncession i 2 kap. 6–7 §§ och 8 § första stycket ellagen är alltså oförändrade.

I dess ursprungliga lydelse angav 2 kap. 8 § andra stycket ellagen att lagen (1987:12) om hushållning med naturresurser m.m. (naturresurslagen) ska tillämpas vid prövning av frågor om meddelande av nätkoncession för linje. Naturresurslagen upphävdes den 1 januari 1999 genom införande av miljöbalken (2 § trettonde punkten lagen [1998:811] om införande av miljöbalken). I samband

med införande av miljöbalken upphävdes även 2 kap. 8 § andra stycket ellagen. Istället infördes den idag gällande bestämmelsen i 2 kap. 8 a § ellagen som anger att 2-4 kap. och 5 kap. 3-5 och 18 §§ miljöbalken ska tillämpas i ett ärende om koncession och att en specifik miljöbedömning enligt 6 kap. miljöbalken ska göras. Av övergångsbestämmelserna till ändringarna i ellagen med anledning av införande av miljöbalken m.m. (SFS 1998:854) framgår dock att ett ärende om prövning av nätkoncession ska handläggas och bedömas enligt äldre bestämmelser, om ärendet har inletts före den 1 januari 1999.

Det sagda betyder att förutsättningar för koncession i det aktuella ärendet är

- att anläggningen är lämplig från allmän synpunkt (2 kap. 6 § ellagen)
- att ledningens avsedda spänning inte överstiger högsta tillåtna spänning för de områden med nätkoncession som berörs av ledningen (2 kap. 7 § ellagen)
- att ledningen inte strider mot en detaljplan eller områdesbestämmelser (eller endast avser mindre avvikelser, 2 kap. 8 § första stycket ellagen)
- att anläggningen är förenlig med 2 – 3 kap. naturresurslagen och
- att nätinnehavaren är lämplig att utöva nätverksamhet från allmän synpunkt (2 kap. 10 § ellagen)

Är ovan förutsättningar uppfyllda ska alltså koncession ges. Enligt 2 kap. 11 § ellagen i dess lydelse före den 1 januari 1999 ska en sådan koncession förenas med de villkor som behövs för att skydda allmänna intressen och enskild rätt och med de villkor för anläggningens utförande och nyttjande som behövs av säkerhetsskäl eller som av annat skäl behövs från allmän synpunkt.

3.1.2. Anläggningens lämplighet ur allmän synpunkt

Enligt förarbetena är det främsta syftet med bestämmelsen om anläggningens lämplighet från allmän synpunkt att hindra att samhällsekonomiskt onödiga anläggningar byggs, det vill säga att hindra att nya anläggningar byggs där tillräcklig överföringskapacitet redan finns, eller att ledningar dras fram på ett sätt som orsakar onödigt stort intrång till skada för tredje man (prop. 1993/94:162 s. 62 och 146 f.).

När det gäller den aktuella ledningens lämplighet från allmän synpunkt framgår det av MKB:n att ledningen är av stor betydelse för samhället, främst för Västkusten och Malmöregionen och för förbindelsen mellan Sverige och kontinenten. Att ledningen behövs och inte är samhällsekonomiskt onödig får därmed anses klarlagt. Som framgår av alternativredovisningen i MKB:n skulle en annan lokalisering av ledningen inte innebära mindre intrång och skada för tredje man än vad som blir fallet om befintlig ledningssträckning används även fortsättningsvis. Svenska kraftnät anser därför att det även är visat att ledningen är lämplig på så sätt att den inte orsakar onödigt stort intrång till skada för tredje man. Konsekvenserna av att även fortsättningsvis bibehålla den aktuella ledningen i befintlig sträckning framgår av MKB:n. I huvudsak medför detta inget nytt

intrång. Vid ombyggnationen kan intrånget förändras något på vissa platser. Detta beror främst på att nya stolpar inte kan placeras på samma plats som befintliga då fundamenten behöver anläggas innan befintlig ledning rivs. Förändringar av stolpplaceringar planeras så att det (i den mån det är möjligt) leder till minskat eller likvärdigt intrång.

3.1.3. Naturresurslagen (hushållningsbestämmelserna)

Prövningen enligt naturresurslagen syftar till att säkerställa att den aktuella markanvändningen är förenlig med en långsiktigt god hushållning (1 kap. 1 § naturresurslagen). Mark- och vattenområden ska användas för det eller de ändamål för vilka områdena är mest lämpade med hänsyn till beskaffenhet, läge och föreliggande behov. Företråde ska ges sådan användning som medför en från allmän synpunkt god hushållning (2 kap. 1 § naturresurslagen). I 2 kap. naturresurslagen redovisas de grundläggande hushållningsbestämmelserna.

Av betydelse i det aktuella ärendet är att bestämmelserna i naturresurslagen inte var avsedda att tillämpas på pågående markanvändning (prop. 1985/86:3 s. 14)¹.

Av 8 § nämnda kapitel framgår bland annat att mark- och vattenområden som är särskilt lämpliga för anläggningar för energidistribution ska skyddas så långt möjligt mot åtgärder som kan påtagligt försvåra tillkomsten eller utnyttjandet av sådana anläggningar. Områden som är av riksintresse för anläggningar för energidistribution ska skyddas mot åtgärder som kan påtagligt försvåra utnyttjandet av anläggningarna. När det gäller riksintresseanspråk avseende energidistribution har ännu inte några särskilda områden pekats ut som riksintressanta av Statens energimyndighet. Enligt strategin för riksintressen från december 1996 ska dock i fråga om energidistribution bestämmelser om riksintressen tillämpas på områden för anläggningar som är del i större sammanhängande system för energidistribution av nationellt intresse².

Därutöver finns i 2 kap. naturresurslagen krav på skydd av områden som är oexploaterade (2 §), särskilt känsliga från ekologisk synpunkt (3 §), jord- och skogsbruk (4 §), har betydelse för rennäringen, yrkesfisket eller för vattenbruk (5 §), har betydelse från allmän synpunkt på grund av områdenas naturvärden eller kulturvärden eller med hänsyn till friluftslivet (6 §), innehåller värdefulla ämnen eller material (7 §), är lämpliga för anläggningar för industriell produktion eller försörjning och kommunikation (8 §) eller har betydelse för totalförsvaret (9 §). MSB utreder för närvarande vilka mark- och vattenområden avsedda för

¹ Som framgår av prop. 2005/06:182 sidan 125 gjordes inte heller någon ändring i detta avseende vid miljöbalkens tillkomst. Det ansågs följa av bestämmelsen om hushållningsreglernas tillämpning att det skall vara fråga om ändrad mark- eller vattenområdesanvändning. Ett förtydligande att hushållningsbestämmelserna inte är tillämpliga på pågående markanvändning infördes också i bestämmelsen om val av plats, 2 kap 6 § andra stycket miljöbalken. Av oklar anledning reglerades då inte vad som gäller vid tillämpning av 2 kap. enligt t.ex. ellagen.

² <https://www.energimyndigheten.se/fornybart/riksintressen-for-energiandamal/riksintressen-for-energidistribution/>. Se även förarbetena till naturresurslagen (prop. 1985/86:3, sidan 168), som enligt motiven till miljöbalken alljämt gäller (prop. 1997/98:45, del 2, sidan 29).

energiförsörjning som skulle kunna vara riksintresseanspråk utifrån totalförsvarets civila anläggningar. Transmissionsnätet ingår i utredningen.

Svenska kraftnät anser att MKB:n med bilagor klargör att det är förenligt med en långsiktigt god hushållning att även fortsättningsvis använda den aktuella marken för ledningen. Marken har under lång tid använts för detta ändamål och omgivningen har sedan ledningens tillkomst anpassats till och varit föremål för krav på hänsyn till ledningen. Detta innebär enligt Svenska kraftnät att marken är särskilt lämplig för energidistribution. Eftersom det rör sig om en transmissionsnätledning ska denna markanvändning tillmätas stor allmän betydelse. Även den ekologiska miljön har anpassat sig till ledningen. En flytt av ledningen skulle riskera ett avbrott i områdets ekologiska kontinuitet som särskilt skulle påverka arter som gynnas av den typ av miljö som ledningsgatan, särskilt i skogsmark, utgör (och som ofta saknas i landskapet idag). En flytt av ledningen skulle också riskera nytt ianspråktagande av skogsmark och brukningsvärd jordbruksmark. Enligt Svenska kraftnät kommer en förlängning av koncessionen inte påtagligt skada natur- eller kulturmiljön eller försvåra för någon annan markanvändning som skyddas enligt naturresurslagen. Vid förnyelse av ledningen tas hänsyn till skyddade arter, natur- och kulturmiljö och samråd sker med länsstyrelsen i syfte att säkerställa detta.

3.1.4. Övriga bestämmelser (hänsynsreglerna)

I miljöbalken infogades även bestämmelser från den tidigare miljöskyddslagen (1969:387). Miljöskyddslagen reglerade bland annat vad som senare infördes i 2 kap. miljöbalken beträffande val av plats för miljöfarliga verksamheter, försiktighetsprincipen, krav på skyddsåtgärder och rimlighetsavvägning. Den innehöll också bestämmelser om till exempel tillstånd och samråd. Som framgått ovan hänvisade ellagens bestämmelser om förutsättningar för koncession i dess lydelse före den 1 januari 1999 inte till miljöskyddslagen. Denna ska alltså inte tillämpas i ärendet. Miljöskyddslagen var inte heller tillämplig beträffande elektriska och magnetiska verkningar av en elektrisk anläggning (1 § andra stycket miljöskyddslagen).

Detta innebär inte att miljöbalkens hänsynsregler saknar relevans för verksamheten. Svenska kraftnät tillämpar hänsynsreglerna i sin verksamhet och planerar åtgärder såsom förnyelse av ledningar i enlighet med dessa bestämmelser i miljöbalken. Som framgått ovan prövas även de överväganden som Svenska kraftnät gör i detta avseende delvis av länsstyrelsen i samråd enligt 12 kap. 6 § miljöbalken respektive 2 kap. 10 § kulturmiljölagen. Hänsynsreglerna blir dock inte föremål för prövning i aktuellt ärende om förlängning av koncession.

4. Sträckning och utformning

Den sträckning som förlängningen avser framgår av tidigare insänd koncessionskarta. Som framgår av avsnitt 4.2 i MKB:n motsvarar sträckningen samma huvudsakliga sträckning som den befintliga ledningen med viss förskjutning inom ramen för befintlig koncessionslinje på några ställen. Dessa justeringar görs främst av driftsäkerhetsskäl eller i syfte att minska exponeringen för magnetfält vid bostadshus. De närmare justeringarna i syfte att minska exponeringen för magnetfält framgår av husspecifika kartbilagor. I kartbilagorna redovisas också om justeringen innebär att nya fastighetsägare berörs av sträckningen eller om ej tidigare berörda intressen påverkas. Dessa kartbilagor presenteras i syfte att ge en bild av vilka förändringar aktuell förnyelse kommer att innebära och vilken effekt detta får på magnetfält.

Som framgår av avsnitt 5.2.1 i MKB:n ska den förnyade ledningen i huvudsak uppföras med portalstolpar av stål från dagens standardfamilj med en höjd på 20-45 meter. Detta innebär normalt att ostagad B-stolpe används i jordbruksmark och A-stolpe med stag i skogsmark. Den gällande koncessionen saknar såväl allmänt villkor som villkor om stolptyper, stolphöjder eller liknande. Det beskrivs inte heller som ett åtagande på annat sätt. Den befintliga ledningen har idag stolphöjder som varierar mellan 25 och 40 meter.

Av MKB:n, avsnitt 5.2.2 framgår att tre typer av fundament kan bli aktuella; jordfundament, bergfundament och pålfundament och att Svenska kraftnät har för avsikt att använda betongfundament vid förnyelsen av ledningen.

5. Magnetfält

Aktuell lednings påverkan i form av magnetfält framgår av MKB:n avsnitt 7.2.1, den nu uppdaterade bilaga 3.1 och husspecifika kartbilagor. Svenska kraftnät anser att det inte någonstans längs ledningen finns skäl att, med stöd av de bestämmelser som ska tillämpas i förlängningsärendet, ställa krav på ytterligare magnetfältreducerande åtgärder.

Ledningen medför inte några säkerställda hälsorisker med anledning av magnetfält. Ur säkerhetssynpunkt finns det inte skäl att föreskriva villkor med hänsyn till magnetfält. Som framgår av MKB:n avsnitt 5.3.3 är slutsatsen från EU och dess vetenskapliga kommitté SCENIHR att det inte finns några bevisade medicinska samband mellan elektromagnetiska fält och hälsoproblem (annat än vid direkt påverkan). Även enligt Folkhälsomyndigheten går det enligt den senaste forskningen inte att påvisa något samband mellan exponering för magnetfält och sjukdomsrisk³. Dagens rekommendationer och praxis bygger på en eventuell

³ <https://www.folkhalsomyndigheten.se/livsvillkor-levnadsvanor/miljohalsa-och-halsoskydd/tillsynsvagledning-halsoskydd/elektromagnetiska-falt/>

riskökning som ska beaktas enligt 2 kap. miljöbalken. Enligt verkets uppfattning föranleder inte denna eventuella riskökning några krav på åtgärder enligt de bestämmelser som ska tillämpas i förlängningsärendet. Enligt de bestämmelser som ska tillämpas i ärendet aktualiseras krav på åtgärder med anledning av magnetfält endast om säkerställda hälsorisker kan uppstå. Aktuella magnetfält ligger dock långt under dessa nivåer⁴.

Den eventuella riskökning som nämns i stycket ovan avser en misstanke om att långvarig exponering av svaga magnetfält från kraftledningar skulle kunna öka risken för barnleukemi. Det råder fortfarande osäkerhet kring detta.⁵ Myndigheter har därför tagit fram rekommendationer om magnetfält. När det gäller tillämpningen av 2 kap. miljöbalken i hälsofrågor är Folkhälsomyndigheten tillsynsvägledande och rekommenderar i denna egenskap att nivåerna på de elektromagnetiskafälten i bostäder och lokaler för allmänna ändamål bör hållas så låga som det utifrån miljöbalken är rimligt att kräva och nivåerna bör inte avvika kraftigt från de nivåer som är normala i vår omgivning. Om åtgärder för att minska de elektromagnetiskafälten kan utföras till en rimlig kostnad bör man överväga att göra detta. Nyttan för hälsan ska alltid vägas mot kostnaden för åtgärd.

Även om Folkhälsomyndighetens rekommendationer och 2 kap. miljöbalken/tidigare miljöskyddslagen, inte är föremål för prövning i det nu aktuella förlängningsärendet följer Svenska kraftnät, i egenskap av myndighet och verksamhetsutövare, dessa rekommendationer. Det betyder att Svenska kraftnät vid ombyggnation/förnyelse av ledningar utreder vilka bostadshus som beräknas exponeras för magnetfält över 0,4 mikrotlesla och vilka åtgärder som är rimliga att vidta i syfte att minska ledningens påverkan i form av magnetfält. Det sker oavsett om den koncession som gäller för ledningen ska förlängas eller inte och oberoende av vilka bestämmelser som tillämpas på prövningen av just den förlängningen.

Beräknade värden för förnyad ledning utan respektive med magnetfältsreducerande åtgärd framgår av bilagorna. Av bilagorna framgår även vilka överväganden som har gjorts vid respektive bostadshus. För nu planerad förnyelse har utredningen och projekteringen till dagens datum visat att 75 bostadshus beräknas exponeras för magnetfält över 0,4 mikrotlesla. För 35 av bostadshusen får merparten av magnetfält från andra parallella ledningar och där husen ligger väster om en eller flera parallella ledningar, med undantag för fyra av dessa fastigheter ligger samtliga magnetfältsvärden på under 2,0 mikrotlesla vid förnyelse av aktuell ledning. I tabell 2 i bilaga 3.1 finns även beräknade värden för enbart koncessionsledningen för att förtydliga den effekt parallella ledningar har på magnetfältsvärden vid dessa bostadshus. För 11 bostadshus innebär förnyelsen av koncessionsledningen dessutom att ingen förändring görs på inledande spann

⁴ Strålsäkerhetsmyndighetens allmänna råd om begränsning av allmänhetens exponering för elektromagnetiska fält, SSMFS 2008:18.

⁵ Se folkhälsomyndighetens webbplats som de hänvisas till i fotnot 3 samt strålsäkerhetsmyndighetens webbsida <https://www.stralsakerhetsmyndigheten.se/omraden/magnetfalt-och-tradlos-teknik/magnetfalt/kraftledningar/>

vid Stenkullen station och avstånden till bostadshusen blir därför i stort sett oförändrat. Magnetfältet beräknas därför endast ändras marginellt. Då inledande stolpar behålls blir magnetfältssänkande åtgärder svåra att utföra, se kartbilaga 1 och 2. Projektet har även identifierat ett hus som ej anses vara i beboeligt skick (Kattunga 4:2), se kartbilaga 38 med magnetfältvärde på 0,94 mikrotlesla som ligger väster om parallell ledning FL14 S1-2 som med åtgärd får nya magnetfältsvärden på 0,93 mikrotlesla. Då påverkan på magnetfält är marginell är vår slutsats att ingen åtgärd genomförs.

Beräknade magnetfältsvärden som presenterats i bilagorna är kumulativa värden, det vill säga det samlade bidraget från samtliga ledningar med en spänningsnivå från 130 kV och uppåt har beaktats. Möjligheterna att reducera magnetfälten genom åtgärder på koncessionsledningen är begränsade där en parallell ledning står för huvudsakliga bidraget till magnetfältet. För att en åtgärd ska ge beaktansvärd positiv effekt bör den utföras på den ledning som står för det största magnetfältsbidraget, t ex genom ombyggnation av delar av ledningen eller förvärv av berörda fastigheter som enligt beskrivning i bilaga 3.1 ej anses ekonomiskt försvarbart.

En åtgärd som kan vara ändamålsenlig även när det är en annan ledning som står för huvuddelen av magnetfältsexponeringen är s.k. fasskiftning. Vid parallella ledningar påverkar nämligen fasföljden i samtliga ledningar utbredningen av det kumulativa magnetfältet. Denna åtgärd är dock inte ändamålsenlig i nu aktuellt fall. Det beror på att prognostiserade strömmar och effektriktning över tid för aktuell ledning och parallellgående ledningar varierar. En varierande effektriktning gör att fasförhållandet till intilliggande ledningar inte kan garanteras.

Beräkningarna är därför gjorda med antagandet att en icke optimal fasföljd för magnetfält, i relation till parallella ledningar, inte kan säkerställas på aktuell sträcka. Vid driftfall där ledningen istället antar optimal fasföljd minskar det beräknade magnetfältet. Det faktiska årsmedelvärdet för bostäderna kommer därför vara betydligt lägre än angivet kumulativt magnetfält. Exempelvis erhåller bostaden på fastighet Slätthult 1:30 beräknat magnetfält 0,50 mikrotlesla vid icke optimal fasföljd. Vid optimal fasföljd erhålls magnetfält 0,19 mikrotlesla. Det faktiska årsmedelvärdet kommer vara någonstans mellan dessa värden men då optimal fasföljd inte är känd och kan garanteras presenteras det högsta beräknade årsmedelvärdet.

För resterande 28 bostadshus innebär förnyelsen lägre magnetfält för 26 av dessa. Åtgärderna är allt ifrån minskning av fasbredd, sträckningsjustering, sträckningsjustering i kombination av minskning av fasbredd och att projektering kommer utföras så att magnetfältsvärden är på samma nivå eller lägre än befintlig lednings magnetfältsvärden. För återstående två bostadshus (Slätthult 1:30 och

Dala 1:14) innebär förnyelsen av ledningen ingen åtgärd på grund av marginell ökning av magnetfält på 0,03-0,05 mikrotesla.

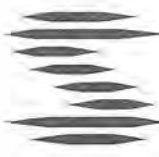
Ei har framfört önskemål om att kostnader för alternativ/skyddsåtgärder ska framgå av utredningen. Svenska kraftnät ställer sig frågande till i vilket syfte detta ska redovisas eftersom någon prövning enligt 2 kap. miljöbalken inte ska ske. Därmed aktualiseras inte heller någon rimlighetsavvägning i ärendet. Svenska kraftnät har dock redovisat merkostnad för magnetfältsreducerande åtgärder i bilaga 3.1.

6. Artskydd

Ei har även önskat en beskrivning av artskyddsfrågor, särskilt fåglar, och en motivering varför fältinventeringar inte har getts in i ärendet. Särskilt efterfrågas åtgärder för att förhindra kollision med fåglar och kostnader för alternativ/skyddsåtgärder.

Som framgår av MKB:n har Svenska kraftnät inte bedömt att någon inventering av fåglar har varit nödvändig för aktuell förlängning av koncession. Vad Svenska kraftnät har gett in i ärendet har främst avgjorts utifrån vilka bestämmelser som ska tillämpas i ärendet om förlängning av koncession. Svenska kraftnät anser att det saknas skäl att tynga utredningen med underlag som inte är relevanta för den prövning Ei har att göra. Som framgått ovan ska 2 kap. miljöbalken inte tillämpas i aktuellt ärende. Frågor om artskydd ingår enligt nu gällande regelverk som en del av lokaliseringsbedömningen enligt 2 kap. 6 § miljöbalken (se t.ex. MÖD 2013:13 och MÖD 2016:1). Eftersom den bestämmelsen inte är tillämplig ska inte heller en sådan bedömning ingå i Ei:s handläggning och prövning av koncessionsärendet. Utifrån de bestämmelser som är tillämpliga i ärendet, till exempel hushållningsbestämmelserna i naturresurslagen, anser Svenska kraftnät att MKB:n med bilagd naturvärdesinventering utgör ett fullgott underlag för prövningen. Att även fortsättningsvis använda markområdet för energidistribution kan inte anses medföra någon ny skada på sådana områden som skyddas enligt 2-3 kap. naturresurslagen.

Återigen innebär detta inte att Svenska kraftnät lämnar artskyddsfrågor obeaktade. Svenska kraftnät kan inte, på laglig väg, genomföra den typ av projekt som förnyelsen av den aktuella ledningen innebär utan att utreda och beakta artskyddsfrågor. Svenska kraftnät har därför inventerat området och bedömt verksamhetens förenlighet med de förbud som gäller enligt artskyddsförordningen. Detta måste ske oavsett om ledningen förnyas inom ramen för en gällande koncession eller som nu är fallet inom ramen för en koncession som är föremål för förlängning. Svenska kraftnäts bedömningar i detta avseende kommer också att prövas av länsstyrelsen inom ramen för ett samråd enligt 12 kap. 6 § miljöbalken

och länsstyrelsen har möjlighet att föreskriva krav på åtgärder som bedöms motiverade ur ett artskyddsperspektiv.

Beslut om denna komplettering har fattats av Avdelningschefen efter föredragning av _____, specialist förlängningsärenden. I ärendets slutliga handläggning har även verksjurist _____ och projektledare _____ deltagit.

Sundbyberg, dag som ovan

Bilagor

Bilaga 1 MKB reviderad april 2021, uppdatering på sidan 28 ang. magnetfält

Bilaga 3.1 Motstående intressen reviderad april 2021 (ersätter tidigare ingiven bilaga till MKB:n)

Bilaga 3.1 1-45 Husspecifika kartbilagor